

TAMIL

The Spoken Word

by

WILLIAM MARRION BRANHAM

S.டேனியல் சம்பத் குமார்
எண் 147, திருநிலை காலனி,
விச்சூர் போஸ்ட்,
சென்னை-600 103

for books contact :

S. DANIEL SAMPATH KUMAR

No. 147, Thirunilai colony,
vichoor post, chennai - 600 103

E-Mail : sdanielsampathkumar@gmail.com

Website : danielendtimebooksministry.org

Phone No : 99419 74213, 96001 71260

சாத்தானுடைய சிங்காசனம்

இருக்கின்ற இடம்

WHERE SATAN'S SEAT IS

ஏழாம் தூதன்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

“உரைக்கப்பட்ட வார்த்தையே மூல வித்து”

முன்னோர்களின் வழிபாடு மட்டுமல்லாமல், பாபிலோனில்தான் இயற்கையின் வழிபாடும் முதன் முதலாக தோன்றியது. சூரியனையும், சந்திரனையும், அந்நாட்டு மக்கள் தெய்வங்களாகத் தொழ ஆரம்பித்தனர். இயற்கையில் காணப்படும் எல்லாவற்றிலும் சூரியன் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மனிதனுக்கு நெருப்பு உருண்டையாக அது வானத்தில் காணப்பட்டு, அவனுக்கு வெளிச்சத்தையும் உஷ்ணத்தையும் அளிக்கிறது. அதன் கரணமாக அது முக்கியமான தெய்வமாக 'பாகால்' என்ற பெயரில் அக்காலத்தில் தொழப்பட்டது. அநேக சமயங்களில் சூரியன் ஒரு நெருப்பு வட்டமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டது. சொற்ப காலத்திற்குள், சர்ப்பம் இவ்வட்டத்தைச் சுற்றி வரையப்பட்டு, சூரியனின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது. மக்களும் சர்ப்பத்தை வணங்குவதன் மூலம், சூரியதேவனை வணங்குவதாக எண்ணினர். அப்பொழுதுதான் சாத்தானின் இருதயத்திற்குள் உண்டாயிருந்த வாஞ்சை நிறைவேறியது. அவன் ஒரு தெய்வமாகத் தொழப்பட்டான். அவனுடைய சிங்காசனம் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அவனுடைய அடிமைகள் அவனுக்குத் தலை வணங்கினர். பெர்கமுவில் அவன் உயிருள்ள சர்ப்பமாகத் தொழப்பட்டான். நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சம், உயிருள்ள சர்ப்பத்தின் ரூபத்தில் ஏவானை மாத்திரமல்ல, மானிடவர்க்கத்தின் பெரும்பாலாரை வஞ்சித்தது.

பாபிலோன் சாத்தானின் இருப்பிடமாயிருக்க, பெர்கமு எவ்வாறு அவனுடைய உறைவிடமாயிற்று என்பதை சரித்தரம் விளக்குகிறது. மேதியரும், பெர்சியரும் பாபிலோனைக் கைப்பற்றிய போது, ஆசாரிய உத்தியோகத்தைச் செய்த அத்தாலஸ் (Attalus) என்னும் ராஜாவும் அவனைச் சார்ந்த ஆசாரியர்களும் பெர்கமுவுக்குச் சென்றனர். இவன் தன்னுடைய ராஜ்யத்தை ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் வெளிப்புறத்தில் ஏற்படுத்தி, பிசாசின் பாதுகாப்பில் செழித்தோங்கினான். அஞ்ஞான வழிபாடு

ஏழு சபையின் காலங்கள் (தமிழ்) பக்கம் 218 - 228 வரை எடுக்கப்பட்டன

சாத்தானுடைய சிங்காசனம் இருக்கின்ற இடம்

பெர்கமு சபையின் தூதனுக்கு நீ எழுதவேண்டியது என்னவெனில்; இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை உடையவர் சொல்லுகிறதாவது;

உன் கிரியைகளையும், சாத்தானுடைய சிங்காசனமிருக்கிற இடத்தில் நீ குடியிருக்கிறதையும்....

வெளி.2:12-13-

சாத்தானின் சிங்காசனத்தை குறித்த தேவனுடைய வார்த்தைகள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களின் செயலைப் பாராட்டி, அதே சமயத்தில் சபையில் ஆதிக்கம் பெற்ற பொல்லாங்கைக் கண்டித்து உணர்த்துகின்றன.

பெர்கமு சாத்தானின் சிங்காசனமும் இருப்பிடமும்:

இவ்வார்த்தைகள் அநேகருக்கு வரலாற்றின்படி உண்மை என்பதாயிராமல், ஒரு காட்சியாகவே இருந்து வந்துள்ளன.

பெர்கமு உண்மையாகவே சாத்தானின் இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்த தென்று சபையின் சரித்திரம் நிரூபிக்கிறது. அது இவ்விதம் சம்பவித்தது.

மனிதரின் காரியங்களைப் பொறுத்தவரையில் பெர்கமு சாத்தானின் ஆதி இருப்பிடமாகத் திகழவில்லை. தொடக்கத்தில் பாபிலோன் சாத்தானின் உண்மையான தலைமைச் செயலகமாயிருந்தது. அங்குதான் சாத்தானின் வழிபாடு முதன் முதலாகத் தொடங்கியது. 'கூஷ் நிம்ரோதைப் பெற்றான்; இவன் பூமியிலே பராக்கிரமசாலியானான். இவன் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பலத்த வேட்டைக்காரனாயிருந்தான். ஆகையால், கர்த்தருக்கு முன்பாக பலத்த வேட்டைக்காரனான நிம்ரோதைப் போல என்னும் வழக்கச் சொல் உண்டாயிற்று. சிநேயார் தேசத்திலுள்ள

பாபேல், ஏரேக், அக்காத், கல்னே என்னும் இடங்கள் அவன் ஆண்ட ராஜ்யத்திற்கு ஆதி ஸ்தானங்கள்” (ஆதி 10:8-10) “பூமியெங்கும் ஒரே பாஷையும் ஒரேவிதமான பேச்சும் இருந்தது. ஜனங்கள் கிழக்கேயிருந்து பிரயாணம் பண்ணுகையில், சிநெயார் தேசத்தில் சம பூமியைக் கண்டு அங்கே குடியிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள்: நாம் செங்கல் அறுத்து, அதை நன்றாய்ச் சுடுவோம் வாருங்கள் என்று ஒருவரோ டொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். கல்லுக்குப் பதிலாகச் செங்கல்லும், சாந்துக்குப் பதிலாக நிலக்கீலும் அவர்களுக்கு இருந்தது. பின்னும் அவர்கள்: நாம் பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப்போகாதபடிக்கு, நமக்கு ஒரு நகரத்தையும், வானத்தை அளவும் சிகரமுள்ள ஒரு கோபுரத்தையும் கட்டி, நமக்குப் பேர் உண்டாகப் பண்ணுவோம் வாருங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். மனுபுத்திரர் கட்டுகிற நகரத்தையும் கோபுரத்தையும் பார்க்கிறதற்குக் கர்த்தர் இறங்கினார். அப்பொழுது கர்த்தர்: இதோ ஜனங்கள் ஒரே கூட்டமாய் இருக்கிறார்கள்: அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே பாஷையும் இருக்கிறது. அவர்கள் இதைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள்; இப்பொழுதும் தாங்கள் செய்ய நினைத்தது ஒன்றும் தடைப்படமாட்டாது என்று இருக்கிறார்கள் நாம் இறங்கிப்போய் ஒருவர் பேசுவதை மற்றொருவர் அறியாதபடிக்கு அங்கே அவர்கள் பாஷையைத் தாறுமாறாக்குவோம் என்றார். அப்படியே கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப்போகப் பண்ணினார். அப்பொழுது நகரம் கட்டுகிறதை விட்டுவிட்டார்கள். பூமியெங்கும் வழங்கின பாஷையைக் கர்த்தர் அவ்விடத்தில் தாறுமாறாக்கினப்படியால், அதின் பேர் பாபேல் எனப்பட்டது. கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்திலிருந்து பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப்போகப் பண்ணினார்” (ஆதி 11: 1-9).

பாபிலோன் நகரம் ஆதியிலே பாபேல் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. அது ‘குழப்பம்’ என்று பொருள்படும். காமின் குமாரனான கூஷ் என்பவனால் அது ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அவனுடைய குமாரனாகிய நிம்ரோத்தின் காலத்தில் வல்லமை பொருந்திய சாம்ராஜ்யமாக விளங்கியது. நிம்ரோத் மூன்று மகத்தான காரியங்களைச் சாதித்தான் என்று ஆதியாகமம் 11-ம் அதிகாரமும், சரித்திரமும் கூறுகிறது. முதலாவதாக, அவன் பலமுள்ள இராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தான். இரண்டாவதாக, அவன் தன்னுடைய சொந்த மார்க்கத்தைப் பரப்பினான்.

நாம் இதுவரையில் பல தெய்வங்களின் வழிபாடு எவ்விதம் உண்டானது என்று கண்டோம். ‘தெய்வங்களின் பிதா’ என்று அழைக்கப்பட்ட கூஷ் என்பவனைக் குறித்தும் நாம் கண்டோமல்லவா?

தேவர்கள் மனிதர்களின் மூலம் வெளிப்படுகின்றனரென்று புராணங்கள் கூறுகின்ற பழைய கருத்தை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? இதன் மூலமாக ‘முன்னோர்களின் வழிபாடு’ (ancestor worship) மக்களிடையே தோன்றிற்று. இதைக் குறித்து சரித்திரத்தில் ஆராயமுற்படுவோம்.

பிதா, குமாரன், ஆவி என்னும் மூன்று கடவுள்களின் வழிபாட்டை கூஷ் முதன் முதலில் ஏற்படுத்தினான் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. இவர் மூவரும் எல்லாவற்றிலும் சமமானவர்கள். ஸ்திரீயின் வித்து இவ்வுலகத்தில் தோன்றும் என்பதை கூஷ் அறிந்திருந்தான். ஆகையால் அஞ்ஞான வழிபாட்டில் ஒரு ஸ்திரீயும் அவள் வித்தும் இடம் பெற வேண்டும். நிம்ரோத் மரித்தபிறகு, அவனுடைய மனைவியாகிய செமிராமிஸ் (Semiramis) என்பவள் அவனைத் தெய்வமாக்கி, அவள் அவன் தாயெனக் கூறிக்கொண்டாள். (இதைப் போன்று மரியாளும் ரோமன் சபையில் தேவியாக ஆக்கப்பட்டாள். அவள் பாவமில்லாதவளாயிருந்து, தேவனின் தாயாகும் சிலாக்கியம் பெற்றுள் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்). செமிராமிஸ் நிம்ரோதை ‘செரோஷ்டா’ (Zeorashita) என்று அழைத்தாள். அதற்கு ‘வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஸ்திரீயின் வித்து’ என்று அர்த்தம்.

சிறிது காலம் கழித்து, அந்த ஸ்திரீ, மகனைக் காட்டிலும் அதிமாக மக்களின் கவனத்தை கவர்ந்தாள். கூடிய சீக்கிரத்தில், அவள் தன்னுடைய குதிங்காலின் கீழ் சர்ப்பத்தை நசுக்குவது போன்று சித்தரிக்கப்பட்டு, ‘விண்ணுலக ராணி’ என்று அழைக்கப்பட்டாள். அது போன்று இன்றைக்கு இயேசுவின் தாயாகிய மரியாள் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டு, அவளுக்கில்லாத தன்மைகள் பெற்றவளாக செப்டம்பர் 1964, வாடிகன் ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் கருதப்பட்டு, மத்தியஸ்தம் செய்யும் மரியாள், ‘எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் தாயான மரியாள்,’ ‘சபையின் தாய்’ போன்று வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறாள். பாபிலோனிய வழக்கமான முன்னோர்களின் வழிபாடு எல்லா மார்க்கத்தைக் காட்டிலும் ரோமன் கத்தோலிக்க மார்க்கத்தில் அதிகம் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

இவனைக் குறித்து ஹைஜினஸ் (Hyginus)என்னும் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “ அநேக காலங்களாக மக்கள் ஜவ் (Jove) (அதாவது யெகோவா) என்னும் தேவனின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டு, தங்களுக்கென பட்டினங்கள் ஒன்றையும் ஸ்தாபிக்காமலும், சட்டங்கள் ஒன்றும் உண்டாக்கிக் கொள்ளாமலும், ஒரே மொழியைப் பேசி வந்தனர். அதன் பின்பு அவர்கள் வித்தியாசமான மொழிகளைப் பேசியபோது, அவைகளுக்கு மெற்சூரி (பேல், கூஷ்) அர்த்தம் கூறி வந்தான் (அதினால் அர்த்தம் கூறுபவன் ஹெர்மைநியுடெஸ் (Hermeneutes) என்று அழைக்கப்படுகிறான் இவனே பூமியை மக்களுக்கு நாடுகளாகப் பகிர்ந்தளித்தான். அதன் பின்னர் நாடுகளிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டது” மக்கள் உண்மையான தேவனை விட்டுப் பின்வாங்கி, வித்தியாசமான மார்க்கத்தைப் பின்பற்றக் காரணமாயிருந்தவன் - நிம்ரோதின் தகப்பனான கூஷ் (அல்லது பேல்) என்பதை நாம் இதன் மூலமாக அறியலாம். பாபேல் கோபுரம் கட்டுவதன் எண்ணத்தை மக்களுக்குள் புகுத்தியது இவனே. அவனுடைய மகன் நிம்ரோத், அதைக் கட்டி முடித்தான். கோபுரம் கட்டுவதற்கு மக்களை ஊக்குவித்தன் விளைவாக அவர்களிடையே பிரிவினையும் குழப்பமும் ஏற்பட்டது என்பதை நாமறிவோம்.

அநேக தெய்வங்களின் வழிபாட்டை கூஷ் மக்களிடையே புகுத்தினான். மக்கள் மனிதரைத் தெய்வங்களாகத் தொழ ஆரம்பித்த போது, கூஷ் தெய்வங்களின் தகப்பனாக கருதப்பட்டான். ரோம புராணங்களில், ‘ஜானஸ்’ (Janus) என்ற பெயர் இவனுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் இரண்டு தலைகள் கொண்டு, ஒரு தடியும் கையில் ஏந்திவருக அவைகளில் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அந்த தடியின் மூலம் அவன் மக்களைத் தாறுமாக்கி, சிதறடித்தான் என்று புராண சரித்திரம் கூறுகிறது. ஜானஸ் “முன்னோர்கள் என்னை ‘குழப்பம்’ என்று அழைத்தனர்” என்று கூறியதாக ஒவி (Ovid)என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். ஆம், வேதத்தில் கூஷ் என்று அழைக்கப்பட்டவன் பேல், பேலஸ், ஹெர்மிஸ் ஜானஸ் போன்ற வித்தியாசமான பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டான். அவன் ஒரு தேவனின் வழிபாட்டை (Monotheism) எதிர்த்து, தேவர்களின் கருத்துக்களை அவன் மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பவன் என்னும் எண்ணத்தை அவர்களிடையே பரப்பினான், அதனால் தேவன் கோபங்கொண்டு, மக்களைச் சிதறடித்து அவர்களிடையே குழப்பத்தையும் பிரிவினையையும் உண்டாக்கினார்.

மூன்றாவதாக அவன் தனக்குக் கீர்த்தியைச் சம்பாதித்தான். இவ்வாறு, அவனுடைய விருப்பங்கள் அனைத்தும் பூர்த்தியாயின. அவனுடைய செயல்கள் யாவும் பிரமாண்டமானவைகளாய் இருந்ததால், உலக ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் பாபிலோன் ‘பொன்தலை’ (Head of God) என்று சரித்திரத்தில் அழைக்கப்படுகிறது. நிம்ரோதின் மார்க்கம் பிரசித்தி பெற்றது என்பது ஏசாயா 14ம் அதிகாரமும், வெளி. 17-18 அதிகாரங்களும் சாத்தானோடு சம்பந்தப்பட்டது என்று காண்பிப்பதாய் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. நிம்ரோதின் மார்க்கம் உலகெங்கும் பரவி, எல்லா விக்கிரகாராதனைகளுக்கும், கட்டுக்கதைகளுக்கும் ஆதாரமாக விளங்கினது என்று சரித்திர வாயிலாக நிரூபிக்க முடியும். இம்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து தொழப்பட்ட தெய்வங்கள் வித்தியாசமான நாடுகளில் வெவ்வேறு பெயர்களால் அறியப்படுகின்றன. நிம்ரோத் தனக்கென கீர்த்தியைச் சம்பாதித்துக்கொண்டதன்மூலம் அவனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் வித்தியாசமான பெயர்களில் அநேக வருஷங்களாக, வணங்கப்பட்டு வருகின்றனர். இயேசுகிறிஸ்து தம் முடைய சகோதரருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தும் காலம்வரை, நிம்ரோதின் வழிபாடு வேறொரு பெயரிலும்; ஆதியில் அவன் ஆராதிக்கப்பட்ட ஆலயத்திலும், சிறிது, வித்தியாசமான ஆலயத்திலும் நீடிக்கும்.

மற்ற நாடுகளின் சரித்திரம் வேதாகமத்தில் எழுதப்படாததால், சாத்தானின் பாபிலோனிய மார்க்கம் பெர்கமுவில் பரவிய விதத்தைச் சரித்திரத்தின் மூலமாகத்தான் நாம் அறியமுடியும். எகிப்திய, கிரேக்க பழக்கங்களின் குறிப்புகளிலிருந்து இவைகளைக் குறித்து நாம் பெரும்பாலும் அறியலாம். ஏனெனில் விஞ்ஞான அறிவையும், கணித அறிவையும் எகிப்தியர் கல்தேயரிடமிருந்து பெற்றனர். கிரேக்கர் எகிப்தியரிடமிருந்து பெற்றனர். பண்டைய காலத்தில் இந்நூல்கள், மார்க்கத்தின் ஒரு பாகமாகக் கருதப்பட்டு, அவைகளைக் கற்பிக்கும் பொறுப்பு, மார்க்க ஆசாரியர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால் இந்த பாபிலோனிய மார்க்கம் இவ்விரு நாடுகளிலும் எவ்வாறு பெலம் பெற்றது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். ஒரு தேசம் மற்றொரு தேசத்தை வெல்லும்போது, தோற்கடிக்கப்பட்ட தேசம் ஜெயித்த தேசத்தின் மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பது அக்காலத்தின் வழக்கமாயிருந்தது.

கிரேக்கர்களும், பாபிலோனியர்களும் ஒரேவிதமான இராசி மண்டலத்தின் அடையாளங்களைப் (Signs of the zodiac) பின்பற்றுவது இதன் காரணமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அநேக தெய்வங்களை வழிபடும் பழக்கத்தை கிரேக்கர்கள் எகிப்தியரிடமிருந்து பெற்றனரென்றும் எகிப்தியரின் புராதன நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு பாபிலோனியன் பழக்க வழக்கங்கள் தேசத்திற்குத் தேசம் பரவி, ரோமாபுரி, சீறா, இந்தியா, அமெரிக்கா தேசங்களில் காணப்பட்டன.

பூமியிலிருந்த ஆதிகாலத்திய மக்கள் கடைபிடித்த மார்க்கம் நிச்சயமாகவே பாபிலோனிய மார்க்கம் அல்ல என்ற வேத உண்மையை புராதன சரித்திரங்கள் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இதுவே மூல விசுவாசத்தினின்று விலகிச் சென்ற மார்க்கமாதலால், இது மூலத்தன்மை உடையதும் அல்ல. ஆதி காலத்தில் மக்கள் ஒரே தேவனில் விசுவாசம் கொண்டிருந்தனர் என்றும் அந்த தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான வரும் (Supreme), நித்தியமுள்ளவரும், காணப்படாதவருமாயிருந்து, தம்முடைய வார்த்தையினால் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்து குணாதிசயத்தில் அன்பும், உத்தமும், நீதியும் பொருந்தியவரென்று வில்கின்ஸன் (Wilkinson), மாலெட் (Mallett) என்றும் சரித்திர நிபுணர்கள் பழைய தாக்கீதுகளிலிருந்து முற்றிலுமாக நிரூபித்துள்ளனர். ஆனால் சாத்தானே தான் எப்பொழுதும் செய்வது போல மனுஷரின் மனதையும், இருதயத்தையும் கறைபடுத்தி சத்தியத்தை புறக்கணிக்கச் செய்தான். தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சாத்தான், மக்கள் சிருஷ்டிகரை வழிபடுவது போன்று, அவனையும் வழிபட வேண்டுமென விருப்பங்கொண்டு, மக்களின் இருதயத்தைக் கவர்ந்து, அவனைத் தொழும்படி ஏவினான். உலக முழுவதும் அவனுடைய மார்க்கம் பரவவேண்டுமென்று அவனுடைய விருப்பம் உண்மையாகவே நிறைவேறிற்று. தேவன் ரோமரின் நிரூபத்தில் இதை ஆமோதிக்கிறார். "அவர்கள் தேவனை அறிந்தும், அவரைத் தேவனென்று மகிமைப்படுத்தாமலும் ஸ்தோத்தரியாமலும் மிருந்து, தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணராணர்கள். உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது. தேவனுடைய சத்தியத்தை அவர்கள் பொய்யாக மாற்றி, சிருஷ்டிகரைத் தொழுது சேவியாமல் சிருஷ்டியைத் தொழுது சேவித்தார்கள்" (ரோமர் 1:21,25). சாத்தான் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன், அவன் விடிவெள்ளியின் மகனென்று

வண்ணம் போர் செய்யப் பழக்கமில்லாதவர்களாய் மிதமான ஜீவியத்தைக் கடைப்பிடித்த மக்களை வென்று, அநேக ராஜ்யங்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டான். நிம்ரோதின் சாம்ராஜ்யத்தைப் பற்றி ஆதியாகமம் பின்வருமாறு உரைக்கிறது. "சிறெயார் தேசத்திலுள்ள பாபேல், ஏராக் அக்காத், கல்னே என்னும் இடங்கள் அவன் ஆண்ட ராஜ்யத்திற்கு ஆதிஸ்தானங்கள் "அந்த தேசத்திலிருந்து அசூர் புறப்பட்டுப் போய், நிளிவேயையும் ரெகோபாத் பட்டணத்தையும், காலாகையும், நிளிவேக்கும் காலக்குக்கும் நடுவாக ரெசேனையும் கட்டினான்." (ஆதி.10:10-12). 'அசூர்' என்பது வினைச்சொல்லாகும், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தவறாக அதைப் பெயர்ச் சொல்லாக மொழி பெயர்த்துவிட்டனர் அப்பதம் 'பலப் படுத்திக் கொண்டான்' என்னும் அர்த்தம் பெறும். அப்படியெனில் வேதத்தின் நிம்ரோத்தான் பாபிலோனியன் நீனஸ் ஆவான். அவன் உலகத்தில் முதன் முறையாக சைனியத்தை ஏற்படுத்தி, கடின அப்பியாசத்தின் மூலம் அவர்களை யுத்தத்திற்குப் பழக்குவித்து, சிறெயார் தேசத்திற்குப்பால் சென்று தேசங்களை வென்று, நிளிவே போன்ற பட்டினங்களைக் கட்டினான். பாழடைந்த நிளிவே இன்றைக்கும் 'நிம்ரோத் (Nimroud)என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நீனஸ் யாரென்பதை நாம் கண்டுபிடித்துவிட்டோம். அவனுடைய தகப்பனைக் குறித்து சிறிது ஆராய்வோம். சரித்திரத்தில் அவன் 'பேல்' (Bel)என்று அழைக்கப்படுகிறான். பாபிலோன் ஸ்தாபிக்கப்பட அவசியமாயிருந்த எல்லா ஒழுங்குகளையும் அவன் செய்த பிறகு அவனுடைய குமாரான நீனஸ் அதை ஸ்தாபித்து அதன் முதல் ராஜாவானான். வேதத்தில் "கூஷ் என்பவன் நிம்ரோதைப் பெற்றான் (ஆதி.10:). காம் என்பவன் கூஷைப் பெற்றான் (ஆதி.10:6) எகிப்திய சரித்திரத்தில் பேல் என்பவன், 'ஹெர்மிஸ் (Hermes)என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறான். 'ஹெர்மிஸ்' என்ற பதத்திற்கு 'காமின் குமாரன்' என்ற அர்த்தம். அப்படியெனில் கூஷ் என்பவனுக்குப் பேல் என்பது மறுபெயராயிருக்க வேண்டும். விக்கிரக தெய்வங்களின் தீர்க்கதரிசியாக அவன் கருதப்பட்டானென்று சரித்திரம் கூறுகிறது. அவைகளின் கருத்துக்களை அவன் வெளியிட்டான். மெற்கூரி என்பது அவனுடைய வெறொரு பெயராகும் (அப் 14:11-12).

சொருபத்தில் காணப்பட்டன. முகத்திலிருந்த சில மாற்றங்கள் தவிர அவைகள் வாடிகளிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது போலவே இருந்தன.

இவைகளுக்கெல்லாம் மூலத் தாய்-சேய் யாரென்பதை நாம் ஆராய் வோம், செமிராமிஸ் என்பவள் பாபிலோனின் மூலத்தாய் தேவியாயிருந்தாள். அவள் ரீயா (Rhea) என்று கிழக்கத்திய நாடுகளில் வழங்கப்பட்டாள். அவள் கையிலேந்தியது குழந்தையாயிருப்பினும், அவள் உயரமுள்ளவளாகவும், திடகாத்திரமுள்ளவளாகவும், பெண்களை வசீகரிக்கக்கூடிய அழகுள்ளவளாகவும் விவரிக்கப்பட்டாள். அவள் தம்மூஸ் (Tammuz) என்று வேதத்தில் அழைக்கப்படுகிறான் (எசே.8:14). எழுத்தாளர்கள் அவனை பாக்கஸ் (Bacchus) என்று அழைத்தனர். பாபிலோனில் அவன் 'நினஸ்' (Ninus) என்ற பெயரால் அறியப்பட்டான், அவன் ஒரே சமயத்தில் கணவனாகவும் மகனாகவும் இருப்பதாகக் கருதப்படுவதால் (Husband-Son), அவன் குழந்தையாகத் தோற்றமளித்தாலும், வலிமையுள்ளவனாக விவரிக்கப்படுகிறான். இந்தியாவிலே ஈஸ்வரன் தன்னுடைய மனைவியாகிய ஈஸியின் முலைப்பால் அருந்துவது போல சொருபங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

பாபிலோனில் நினஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவனே வேதத்தில் கூறப்பட்ட நிம்ரோத் என்பதை சரித்திரத்தோடு ஆதியாகமத்தில் எழுதப்பட்டவைகளை ஒப்பிடும்போது அறியலாம். பாம்பேயஸ் (Pompeius) என்பவர் "நினஸ் என்னும் அசீரியாவின் ராஜா. படையெடுப்பின் வாஞ்சையின் காரணத்தால், முன்புண்டாயிருந்தமிதமான ஜீவியத்தின் முறைகளை மாற்றிப்போட்டான். அடுத்துள்ள நாடுகளோடு முதன்முதல் போர் செய்தவன் இவனேயாகும். அசீரியா தொடங்கி லிபியா வரையுள்ள எல்லா நாடுகளையும் அவன் விரைவில் கைப்பற்ற, அவர்களின் போர் செய்யும் முறையைக் குறித்த அறியாமை சாதகமாயிருந்தது" என்று கூறுகிறார். டயோடர்ஸ் (Diodorus) என்பவர், "நினஸ் என்பவன் சரித்திரத்திலேயே மிகவும் புரதான அசீரிய ராஜா, போர் செய்வதில் முறைமையை பழக்கினான். பாபிலோனியா என்று பின்னர் அழைக்கப்பட்ட நாடுகளை அவன் கைப்பற்றினான்" என்று எழுதியிருக்கிறார். நினஸ் என்பவன் பாபிலோனில் மகத்தானவரைய் பாபேலைக் கட்டி, அசீரியாவைக் கைப்பற்றி அதன் அரசனாகி, பாம்பேயஸ் உரைத்த

வேதத்தில் அழைக்கப்படுகிறான், ஒருக் காலத்தில் சத்தியம் பரவியிருந்த மக்களிடையே, தேவனைப் புறக்கணிக்கும் ஒரு கூட்டம் நாளடைவில் தோன்றி, பேய்களின் வழிப்பாட்டை உலகம் முழுவதும் பரப்பிற்று. சேமின் சந்ததியார் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்து, பிசாசின் பொய்களுக்குச் செவி கொடுத்த காமின் சந்ததியாரோடு போராடினர் என்று சரித்திரம் நிரூபிக்கிறது. இதைக் குறித்து அதிகம் விவரிக்க அவசியமில்லை. உலகத்தில் இரண்டு மார்க்கங்களுண்டு என்றும், அவைகளில் பொல்லாங்கான மார்க்கம் உலகெங்கும் பரவியிருக்கிறது என்பதைக் காண்பிக்கவே இவை கூறப்பட்டன.

பாபிலோனில், ஒரு தேவனின் வழிபாடு அநேக தெய்வங்களின் வழிபாடாக மாறிற்று. தேவனுடைய சத்தியத்திற்கும் அவருடைய இரகசியங்களுக்கும் விரோதமாக, பிசாசின் பொய்களும், மர்மங்களும் அப்பட்டினத்தில் எழும்பின. உண்மையாகவே சாத்தான் இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாக, அவனால் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களால் அவனே உண்மையான தேவனென்று நம்பச் செய்யப்பட்டு தொழுகையை பெற்றுக் கொண்டான்.

அநேக தெய்வங்களைக் கொண்ட விரோதியின் மார்க்கம் திரித்துவப் போதனையைக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது. பூர்வகாலத்திலேயே இந்த 'மூன்று ஆட்களைக் கொண்ட ஒரு தேவனின்' தத்துவம் ஆரம்பமானது. இக்காலத்திய வேத பண்டிதர்கள் இச்சரித்திரம் அறியாதது வியக்கத்தக்கது. தங்கள் முன்னோர்களைப் போன்று இவர்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டு மூன்று ஆட்களைக் கொண்ட தேவத்துவத்தை விசுவாசிக்கின்றனர். இந்தப் போதனைக்கு ஆதாரமாக வேதத்தில் ஒரு வாக்கியத்தை யாகிலும் அவர்கள் காண்பிக்கட்டும். காமின் சந்ததியார் மூன்று கடவுள்களின் தத்துவத்தைக் கொண்ட சாத்தானின் வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட போது, சேமின் சந்ததியாரில் ஒருவாராகிலும் இதை அனுசரிக்காமலிருந்தது அதிசயமூட்டுகின்றதல்லவா? தேவத்துவத்தில் மூன்று ஆட்கள் உண்டாயிருப்பார்களாயின் பின்னை ஏன் எபிரேயர்கள் "இஸ்ரவேலே கேள்! நம்மடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர்" என்று விசுவாசிக்க வேண்டும்? சேமின் சந்ததியில் பிறந்த ஆபிரகாம் ஆதியாகமம் 18ல் ஒரே தேவனை இரண்டு தூதர்களோடு கண்டான்.

திரித்துவக் கொள்கை ஆதியில் பாபிலோனில் சமபக்க முக் கோணத்தின் (equilateral triangle) உதவியைக் கொண்டு விவரிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே இன்று ரோமாபுரியிலும் விளக்கப்படுகிறது. எபிரேயர்கள் - இவ்விதமான எண்ணத்தை உடையவர்களாயிருந்ததில்லை, அப்படியெனில் யாருடைய கொள்கை சரியானது? பாபிலோனியருடைய கொள்கையா? அல்லது எபிரேயரின் கொள்கையா? ஆசியாவில் மூன்று கடவுள்கள் கொண்ட தேவத்துவம் மூன்று தலைகளும் ஒரு தேகமும் கொண்ட ஒரு சொருபத்தால் விளக்கப்பட்டது. சொருபத்தின் மூன்று தலைகளும் மூன்று சக்திகளைக் குறிக்கின்றன. இந்தியாவில், ஒரே தேவன் மூன்று உருவங்களைக் கொண்டவராயிருக்கிறார் என்று கருதப்படுகிறது. நவீன வேதசாஸ்திரம் இந்த தத்துவத்தை ஒட்டி அமைந்திருக்கிறது. ஜப்பான் தேசத்திலும் மூன்று தலைகளைக் கொண்ட புத்த சிலையொன்றுண்டு. இவைகளெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் திரித்துவ கொள்கையை நன்கு விளக்குவது பின் வரும் உருவங்களைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு: 1)பிதாவாகிய தேவனைக் குறிக்கும் ஒரு கிழவனின் தலை 2) வித்தாகிய குமாரனைச் சித்தரிக்கும் ௫ 5 வட்டம் (circle) 3)பரிசுத்த ஆவியை வெளிப்படுத்தும் புரூவின் சிறகுகளும் வாலும் தேவத்துவத்தில் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்னும் மூன்று ஆட்கள் உண்டு என்னும் திரித்துவப் போதனையை இது நன்றாக விவரிக்கிறது. ரோமாபுரியிலும் இத் தத்துவம் கைக்கொள்ளப்படுகிறதை நீங்கள் காணலாம். விசுவாசத்தின் தந்தையாகிய ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததியாருக்கும் தேவ தத்துவத்தைக் குறித்த வெளிப்பாடு உண்டாயிருந்ததைப் பார்க்கிலும் சாத்தானுக்கும் அவனை வழிபடுபவர்களுக்கும் அதிகம் உண்டாயிருந்தது என்று நாம் நம்பமுடியுமா? தேவனுடைய பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் சாத்தானின் பிள்ளைகளுக்கு தேவனைப் பற்றிய அறிவு அதிகமாயிருக்கக் கூடுமா? நவீன வேத பண்டிதர்கள் திரித்துவத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது நேர்முகமாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அவ்வாறு விசுவாசிக்கின்றனர். இங்கு குறிக்கப்பட்டவைகள் யாவும் முற்றிலும் உண்மை என்பதை நான் கூற ஆசிக்கிறேன். சாத்தான் பொய்யனும் பொய்க்குப் பிதாவுமாயிருக்கிறபடியால் அவன் அளிக்கும் எந்த வெளிப்பாடும் பொய்யாகவே இருக்கவேண்டும். அவன்

ஒரு கொலைகாரன். அவனுடைய திரித்துவப் போதனையும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை நிர்மூலமாக்கி இயேசு கிறிஸ்து வரும்வரை இன்னும் அநேகரை நிர்மூலமாக்கும்.

சாத்தான் முதலில் உண்மையான தேவத்துவத்தில் சிறிய மாற்றம் மாத்திரம் கொண்டுவந்தான் என்று சரித்திரம் வாயிலாக நாம் அறியலாம். சாத்தான் சிறிது சிறிதாகவே மக்களை சத்தியத்திலிருந்து விலகச் செய்தான். அப்பொழுது தேவன் பின்வருமாறு அறியப்பட்டார். 1.நித்திய பிதா. 2.மாணிதத் தாய்க்குள் உருவாக்கப்பட்ட தேவனுடைய ஆவி.3. அதன் விளைவினால் உண்டான திவ்விய குமாரன் (ஸ்திரீயின் வித்து), சாத்தான் இதோடு திருப்தி அடைந்து விடவில்லை. அவன் மறைமுகமாக தொழுது கொள்ளப்பட்டானையொழிய இன்னும் நேரடியாக ஆராதிக்கப்படவில்லை. ஆகவே சத்தியத்தை விட்டு மக்கள் இன்னும் விலகும்படி செய்தான். அவன் தன் இரகசியங்களினாலே காணக்கூடாத மகத்தான நித்திய பிதா மக்களின் விவகாரங்களில் கவலை கொள்ளாமல் மௌனமாக இருக்கிறாரென்று அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறான். அகையால் அவரை மௌனமாக தொழுது கொள்ளலாம் என்னும் போதனையை அவன் உலகெங்கும் பரப்பினான், இதன் காரணமாக, தேவன் மறைமுகமாக அசட்டை செய்யப்பட்டார். அந்த மகத்தான சிருஷ்டிகளுள் மௌன தேவனுக்கு இன்னும் இந்தியாவில் ஆலயங்கள் உள்ளதை நாம் காணலாம்.

சிருஷ்டிகராகிய பிதாவைத் தொழுது கொள்ள அவசியமில்லாததால், மக்கள் தாயையும், பிள்ளையையும் வழிபடத் தொடங்கினர். எகிப்தில் ஈஸிஸ் (Isis) என்ற பெயர் கொண்டதாயும், ஓஸிரிஸ் (Osiris) என்ற பெயர்கொண்ட மகனும், தொழப்பட்டனர். இந்தியாவிலும் இஸி (Isi), ஈஸ்வரன் (Isvara) என்ற பெயர்கள் கொண்டும் (பெயர்களின் ஒற்றுமையை கவனிக்கவும்) ஆசியாவில் சிபேல் (Sybele), டாயஸ் (Deiulus) என்ற பெயர்களிலும் தாய்சேய் வழிபாடு நடந்துவந்தது. ரோமாபுரியிலும், கிரேக்க நாடுகளிலும், சீனாவிலும் இது பரவியது. சில ரோமன் கத்தோலிக்க மிஷனரிமார்கள் சீனாவுக்குச் சென்ற போது, ரோமாபுரியின் வாடிகள் அரண்மனையிலிருந்து தாய்-சேய் சொருபத்தைப் போன்று, அந்நாட்டிலும் இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் வியப்புற்றனர். அந்தக் குழந்தையின் தலையிலிருந்து ஒளிக்கதிர்கள் பிரிவதுபோல் அந்தச்